

ΕΝΟΤΗΤΑ 9

Εἰ μέλλουσιν ἡμῖν ἐνθένδε εἴτε ἀποδιδράσκειν,

Ἄν, ἐνὸς σκοπεύουμε εμεῖς εἴτε νὰ δραπετεύσουμε ἀπὸ ἐδῶ,

μ εἴθ' ὅπως δεῖ ὀνομάσαι τοῦτο,

εἴτε ὅπως ἀλλιῶς ταιριάζει νὰ ὀνομάσουμε μιὰ τέτοια πράξη,

μ ἐλθόντες οἱ νόμοι καὶ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως

αφοῦ ἐρχονταν οἱ νόμοι καὶ οἱ δημόσιες ἀρχές

μ ἐπιστάντες ἔρριντο·

καὶ σταθοῦν μπροστὰ μας μάς ρωτήσουν:

μ Εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατες, τί ἐν νῶ ἔχεις ποιεῖν;

Πες μας, Σωκράτη, τί ἔχεις στὸν νοῦ σου νὰ κάνεις;

μ Ἄλλο τι ἢ τούτω τῷ ἔργῳ ᾧ ἐπιχειρεῖς

Κάτι ἄλλο ἢ με αὐτὴν τὴν πράξη που ἐπιχειρεῖς

μ διανοῇ τοὺς τε νόμους ἡμᾶς ἀπολέσαι

σκέφτεσαι καὶ ἐμᾶς τοὺς νόμους νὰ καταστρέψεις

μ καὶ σύμπασαν τὴν πόλιν τὸ σὸν μέρος;

καὶ ὅλη τὴν πόλιν ὅσο περνάει ἀπὸ τὸ χέρι σου;

μ Ἡ δοκεῖ σοι οἷόν τε

Ἡ φαντάζεσαι ὅτι εἶναι δυνατό

μ ἔτι ἐκείνην τὴν πόλιν εἶναι καὶ μὴ ἀνατετράφθαι,

νὰ ὑπάρχει ἀκόμη ἐκείνη ἡ πολιτεία καὶ νὰ μὴν ἔχει καταλυθεῖ

μ ἐν ᾗ ἂν αἱ γινόμεναι δίκαι μηδὲν ισχύωσιν

στὴν ὁποία οἱ δικαστικές αποφάσεις δὲν ἔχουν καμιά δύναμη

μ ἀλλὰ ὑπὸ ἰδιωτῶν ἄκυροί τε γίνονται καὶ διαφθείρονται;

ἀλλὰ καὶ ἀκυρώνονται καὶ καταστρέφονται ἀπὸ τοὺς ἀπλοὺς πολῖτες;

μ Τί ἐροῦμεν, ὦ Κρίτων, πρὸς ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα;

Τι θα πούμε, Κρίωνα, σ' αυτά και σ' άλλα παρόμοια;

μ Πολλὰ γὰρ ἂν τις ἔχοι, ἄλλως τε καὶ ῥήτωρ, εἰπεῖν

Γιατί πολλά θα μπορούσε κάποιος να πει, κι ιδιαίτερα ένας ρήτορας

μ ὑπὲρ τούτου τοῦ νόμου ἀπολλυμένου

για να υπερασπιστεί αυτό τον νόμο που κινδυνεύει να καταλυθεί

μ ὃς τὰς δίκας τὰς δικασθείσας προστάττει κυρίας εἶναι.

ο οποίος ορίζει οι δικαστικές αποφάσεις να έχουν κύρος.

μ Ἡ ἐροῦμεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι

Ἡ θα πούμε σ' αυτούς ότι

μ «Ἡδίκη γὰρ ἡμᾶς ἡ πόλις καὶ οὐκ ὀρθῶς τὴν δίκην ἔκρινεν;»

«επειδὴ μας αδικούσε η πόλη και δεν ἔκρινε δίκαια τη δίκη»;

μ Ταῦτα ἢ τί ἐροῦμεν;

Αυτά θα πούμε ή κάτι άλλο;